

Chương 555: Trộm Mộ (5) - Bất Ngờ

(Số từ: 6044)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:15 AM 14/09/2023

Kono Lint có khả năng Dịch chuyển tức thời cả ba chúng tôi, kể cả anh ấy, cùng một lúc.

"Tốt, chúng ta có thể cùng nhau di chuyển."

Mặc dù đó là một khoảng cách ngắn nhưng tất cả chúng tôi đều có thể Dịch chuyển tức thời khi Kono Lint kích hoạt tài năng của mình trong khi nắm tay từng người chúng tôi.

"Cậu có thể chở bao nhiêu người cùng một lúc?"

Vì đây là lần đầu tiên cô trải nghiệm Dịch chuyển tức thời bằng sức mạnh Siêu Nhiên chứ không phải bằng ma pháp, Harriet hỏi.

"Vấn đề không phải là số người, mà là trọng lượng. Tôi không chắc chắn lắm, nhưng ngoại trừ trọng lượng của bản thân, có lẽ hơn 200 kg một chút? Ngoài ra, kích thước của vật thể không thể quá lớn. Dù nhẹ đến đâu, tôi cũng không thể bỏ qua và không thể Dịch chuyển tức thời một thứ gì đó cực kỳ lớn."

Anh nói thêm rằng đó là vấn đề được xác định bởi khối lượng và trọng lượng chứ không phải là một con số đơn giản.

Có vẻ như nếu tổng trọng lượng của cả ba chúng tôi vượt quá 200 kg thì anh ấy sẽ không thể chở chúng tôi được.

"Có vẻ như nó may mắn, theo một cách nào đó..."

Harriet nở một nụ cười tinh tế. Khi bạn nghĩ về điều đó, cô ấy là người hay suy nghĩ hơn là một người có mức độ hoạt động thể chất cao.

Nhìn Harriet thở phào nhẹ nhõm, Olivia ưỡn ngực tự tin nói.

"Cô vẫn còn trẻ nên bây giờ không có vấn đề gì, nhưng nếu về già mà cô không tập thể dục đủ thì cơ thể cô sẽ trở nên nhão nhoét. Hãy chuẩn bị tinh thần cho điều đó."

Tất nhiên, Olivia rất năng động, là một chuyên gia cận chiến và thậm chí còn trở thành một thứ gì đó giống như một pháp sư chiêu hồn. Cô ấy còn lâu mới không hoạt động thể chất.

Vì vậy, đúng như dự đoán...

Ở nhiều khía cạnh, cô ấy khá đáng gờm...

"Cô đang nói cái gì vậy, con lợn cơ bắp già?"

"Cái gì?! Tôi không già cũng không phải lợn! Cơ thể săn chắc thậm chí giống lợn này ở đâu thế, đồ nhóc con!"

"Không phải cuối cùng thì cô cũng sẽ già đi sao? Dù thế nào đi nữa, cô cũng sẽ luôn lớn hơn tôi năm tuổi. Thực tế là trông cô đã hơi xệ rồi phải không?"

"Tôi không có xệ! Không bao giờ! Tuổi thể chất của tôi trẻ hơn cô! Cô luôn cúi đầu đọc sách trong góc nên lưng cong và cổ rùa!"

"Cái gì? Điều đó không đúng! Cổ tôi không bị cong!"

Khi Olivia và Harriet cãi nhau, Kono Lint nhìn tôi.

"Hai người đó... luôn như vậy à?"

"Có vẻ như ngay cả ở một nơi như thế này."

"Ah."

Không phải là chúng tôi đã đột nhập vào Cung điện mà lại đang ở trong một con hẻm vắng nên có tranh cãi cũng không sao.

Hai người họ luôn cãi nhau khi gặp nhau, và điều đó cũng không khác ở đây.

Thật là xấu hổ.

Kỹ năng quản lý gia đình của tôi rõ ràng còn thiếu sót.

Không, đó không hẳn là vấn đề quản lý gia đình. Nó giống như... quản lý một quốc gia, hay gì đó tương tự... Uh...

"Còn lâu mới đến lúc màn đêm buông xuống. Hãy để họ chiến đấu vậy."

"Chúng ta có nên...?"

"Lưng cong! Con nhóc rùa! Chắc chắn cột sống của cô cũng bị cong rồi!"

"Có chuyện gì với con lợn cơ bắp già nua này vậy!"

"Tôi không già! Tôi không già! Tôi vẫn đang ở thời kỳ đỉnh cao! Và tôi không phải là một con lợn!"

"Cô đã nói điều đó ba năm trước, vậy là bây giờ cô đã già rồi phải không?!"

"Aaargh! Tôi sẽ giết cô!"

Nếu bạn không nhượng bộ, bạn sẽ thua.

Vì Kono Lint đã đồng ý hợp tác toàn diện nên chúng tôi có cơ hội nhanh chóng để đột nhập vào Cung điện và thậm chí vào Thánh Điện bên trong.

Anh ta là người sở hữu một khả năng giống như một cheat để xâm nhập hơn cả Sarkegaar.

Giá như sức chiến đấu của Kono Lint đạt đến trình độ của Erich thì lịch sử đã khác.

Việc Kono Lint không có tài năng hay kỹ năng chiến đấu giống như một bản vá cân bằng.

Tất nhiên, tôi là người khiến nó trở nên như vậy. Nếu Kono Lint có năng lực chiến đấu ngang bằng với tôi thì sẽ không ai có thể ngăn cản được anh ta, ngay cả khi anh ta nổi cơn thịnh nộ để trở thành Hoàng đế.

Theo một cách nào đó, tôi đã buộc anh ta phải chịu vô số nhược điểm vì khả năng vô cùng mạnh mẽ của anh ta.

Với sự giúp đỡ của Kono Lint, chúng tôi đã vượt qua được bức tường của Cung điện Hoàng gia.

Chúng tôi ở ngay bên trong bức tường bên ngoài, ẩn mình trong bóng tối nơi không ai có thể nhìn tới.

Có thể có lính gác trên tường, nhưng trên mặt đất lại không có người.

"Thật dễ dàng, nó gần như đáng thất vọng."

Không thể biết sẽ mất bao lâu để tìm đường vượt qua bức tường trong khi giải thích và phân tích kết giới của Cung điện Hoàng gia, hoặc liệu điều đó có khả thi hay không.

Tuy nhiên, với khả năng Siêu Nhiên của mình, có vẻ như anh cảm thấy thất vọng vì chuyện đó lại xảy ra quá dễ dàng.

"Được rồi. Địa điểm tiếp theo là ở đằng kia."

"Hiểu rồi."

Chúng tôi di chuyển thận trọng, tận dụng những điểm mù và khoảng trống mà những kẻ xâm nhập có thể không bị chú ý.

Mặc dù không phải là không thể bị phát hiện, nhưng bốn người chúng tôi đã sử dụng ma thuật để ngụy trang và ẩn nấp, bám sát Kono Lint khi chúng tôi di chuyển cùng nhau. Ở trung tâm là Tetra.

Ở phía bắc là Cung điện Mùa xuân nơi Charlotte sống.

Về phía tây là Cung điện Mùa đông nơi Bertus sống.

Không có hoạt động kinh doanh nào trong Cung điện Mùa Đông và Mùa Xuân hiện đang trống rỗng.

Về phía nam là các cơ quan chính phủ, bao gồm cả Cung điện Mùa thu.

Về phía tây là nơi ở của Hoàng tộc, bao gồm cả Cung điện Mùa hạ.

Mục tiêu của chúng tôi là khu vực Cung điện Hoàng gia ở phía tây và Thần Điện có Lăng mộ Hoàng gia ở sâu hơn bên trong.

Chúng tôi có thể di chuyển nhanh chóng bằng cách sử dụng Dịch chuyển tức thời liên tục, và có rất nhiều người trong khuôn viên Cung điện rộng rãi.

Chúng tôi có thể giả vờ làm quan trong cung và di chuyển khắp nơi, nhưng không cần thiết phải táo bạo một cách không cần thiết.

*Pop!

Với sức mạnh của Kono Lint, chúng tôi di chuyển chậm rãi và cẩn thận, đôi khi tận dụng mái nhà và điểm mù để di chuyển từng chút một.

Trải nghiệm trực tiếp, khả năng của Kono Lint đáng kinh ngạc đến mức khó có thể coi là một kẻ gian lận.

Nếu tôi không thực hiện bản vá cân bằng thì Thảm Hoạ Cổng có lẽ đã được giải quyết chỉ nhờ sức mạnh của Kono Lint.

Chẳng mấy chốc, chúng tôi đã đến một kẽ hở trong vườn, nơi có thể nhìn thấy lò mờ Lăng mộ Hoàng gia.

Đó là một Thần Điện đồ sộ, và như Harriet đã nói, có hai lính canh đứng ở lối vào chính, canh cửa.

Để đi qua cổng chính, chúng tôi cần sử dụng ma thuật xua tan, thôi miên hoặc khuất phục lính canh.

Nếu không, chúng tôi phải tắt ma thuật bảo động của tòa nhà, chặn tiếng ồn bằng Cách Âm và đột nhập vào tòa nhà qua điểm mù.

Tuy nhiên, với Kono Lint, mọi kế hoạch đó đều không cần thiết.

“Chúng ta đi thẳng vào trong.”

"Phải."

*Pop!

Chúng tôi ngay lập tức chuyển vào Thần Điện có Lăng mộ Hoàng gia.

Đương nhiên, không có ai bên trong Thần Điện nơi có Lăng mộ Hoàng gia.

Tuy nhiên, bên trong lại được chiếu sáng rực rỡ.

Để đề phòng, cả bốn chúng tôi đều hạ thấp tư thế và nhìn xung quanh. Các cửa sổ dài thẳng đứng cho phép bất cứ ai nhìn vào bên trong Thần Điện nơi có lăng mộ.

Phía trước chánh điện đồ sộ của Thần Điện có năm bức tượng Thần khổng lồ, ở giữa các bức tượng là một cầu thang rộng, khổng lồ dẫn xuống lòng đất.

Mặc dù tôi không mong đợi một bầu không khí quá xa hoa, nhưng tổng thể Thần Điện lại toát lên vẻ trang trọng với kết cấu tông màu xám.

Người ta có thể nghĩ rằng Thần Điện của Lăng mộ Hoàng gia ở cấp độ này gần như thô sơ.

Tuy nhiên, sự đơn điệu gợi lên cảm giác trang trọng hơn là một lăng mộ hào nhoáng.

Xét đến điều này, bầu không khí trang trọng của Cung điện Trung tâm Tetra và bản thân Đế quốc dường như không theo đuổi sự xa hoa quá nhiều.

Xét về mức độ xa hoa thì Thánh Đường còn hơn thế nữa. Tất nhiên, cuối cùng thì Thánh Đường cũng là một cơ quan của Đế quốc.

"Nào chúng ta cùng đi xuống."

Cúi thấp người để không ai có thể nhìn thấy qua cửa sổ, chúng tôi bước vào cầu thang.

Bây giờ chúng tôi không còn phải lo lắng có ai nhìn thấy chúng tôi từ bên ngoài nữa.

Lăng vẫn trống vì không ai được phép vào bên trong trừ khi có dịp đặc biệt.

Nhưng khi bước vào Lăng mộ Hoàng gia yên tĩnh đến lạ thường, chúng tôi không khỏi nín thở.

Không đến nỗi chúng tôi lo lắng về khả năng có ai đó ở đó; rõ ràng đó cũng là vì những gì chúng tôi sắp làm.

Tầng hầm cũng được chiếu sáng tốt.

Khi bước xuống cầu thang dài hình tròn, chúng tôi bước vào một không gian ngăm có trần cao.

Cũng giống như mặt đất, lăng mộ dưới lòng đất được bao phủ bởi tông màu xám.

Đó là một nơi mà người ta cảm nhận được sự trang trọng và hùng vĩ hơn là vẻ hào nhoáng.

—Lăng mộ dưới lòng đất.

Đó không phải là không gian rùng rợn và u ám thường được gọi là hầm mộ.

Không có ngôi mộ nào được nhìn thấy ngay khi chúng tôi đi xuống.

Khi đến một không gian rộng lớn giống như mái vòm, chúng tôi gặp bốn hành lang phân nhánh ra mọi hướng.

Ở lối vào mỗi hành lang là những tác phẩm điêu khắc bằng đá với nhiều hoa văn khác nhau.

“...Nhân tiện, những thứ đó. Chúng không phải là tượng đầu thú, phải không?”

Tôi chỉ vào những bức tượng đá trông giống những người canh gác trong hầm mộ.

“Em không cảm thấy bất kỳ năng lượng ma thuật nào từ chúng. Và nếu có tượng đầu thú, em sẽ nói với anh trước.”

"Thật sao? Chẳng phải họ sẽ làm thứ gì đó giống như người bảo vệ lăng mộ sao?"

Trước câu hỏi của Olivia, Harriet thở dài một hơi.

"Xét đến sự hiện diện của những kẻ xâm nhập trong Lăng mộ Hoàng gia có nghĩa là bản thân Cung điện đã bị đột nhập, có lẽ không cần thiết phải tạo ra chúng? Tất nhiên, chúng ta vẫn vào được."

"Hừmm, khi cô nói như thế thì nó có lý đấy."

"Tôi thậm chí không thể tưởng tượng được rằng có người có ý đồ xấu xâm nhập vào Cung điện lại đến lăng mộ. Họ sẽ đi nơi khác."

"Điều đó cũng đúng. Nhưng giờ chúng ta đã đến một nơi mà không ai mong đợi có người vào, phải không?"

"Có vẻ như vậy."

Một vị trí tương đối không được bảo vệ.

Sẽ không thể lường trước được những điều điên rồ mà chúng tôi đang làm.

Nếu tiền là động cơ, người ta sẽ cướp ngân khố Hoàng gia hoặc kho báu; nếu ám sát là động cơ thì không cần phải đến đây; và nếu thông tin là động cơ thì sẽ không cần phải đến nơi chỉ tồn tại sự im lặng của người đã khuất.

Theo một nghĩa nào đó, nơi này không có giá trị gì đối với bất kỳ ai trong Cung điện, ngoại trừ Hoàng tộc.

Vì vậy, chúng tôi là những tên trộm kỳ lạ đến nơi dễ cướp nhất nhưng không tìm thấy một hạt bụi nào.

Tất nhiên, chúng tôi đến để đánh cắp hài cốt của những người dù không có giá trị gì đặc biệt nhưng cũng không thể bị bỏ rơi trong lịch sử nhân loại.

Một nơi không có giá trị nhưng lại mang tính biểu tượng to lớn.

Trong bốn lối đi nhánh của Lăng mộ Hoàng gia, Harriet xem xét các phương hướng và biểu tượng.

Phía bắc là nơi chôn cất của Hoàng tộc, phía tây dành cho những người có thành tích học thuật lớn, phía đông dành cho nghệ sĩ và phía nam dành cho những người đã tạo dựng được danh tiếng trong võ thuật.

Điều chúng ta cần không phải là những người có đầu óc thông minh, nguồn cảm hứng xuất chúng hay xuất thân cao quý.

Chúng tôi cần hài cốt của những chiến binh đã đạt được thành tích võ thuật ngang bằng với những anh hùng chiến tranh.

Kono Lint, dù có căng thẳng hay không, vẫn nắm lấy cánh tay tôi.

Có chuyện gì với anh chàng này vậy?

"Chuyện gì vậy?"

"...Tôi, tôi sợ."

Olivia thật đáng sợ, còn Harriet đã thay đổi một chút nhưng vẫn tỏ ra cáu kỉnh sau cuộc trao đổi gay gắt với Olivia trước đó. Vậy là anh ấy đã bám lấy tôi.

Nhưng chẳng phải anh ấy phải sợ tôi nhất sao?

À, đúng rồi.

Anh ấy vẫn còn bị say tàu xe...

Mọi người dường như thay đổi nhưng rồi lại không.

Nhưng nghĩ lại, trong tình huống này, chẳng phải cậu nên sợ tôi nhất sao?

Bất cứ điều gì khác.

Chết tiệt.

"Chuyện này có gì đáng sợ vậy? Chúng tôi đến đây để làm điều gì đó còn đáng sợ hơn."

"Ch-Chà, đúng là vậy...!"

Kono Lint thì thầm như thể có ai đó đang nghe thấy.

Nhưng việc hạ giọng là vấn đề của tất cả chúng tôi.

Tiếng bước chân và cuộc trò chuyện của chúng tôi trở nên im lặng hơn, gần như vô tình.

Có phải vì những lảng mộ hay vì ý nghĩ rằng chúng tôi không nên bị phát hiện?

Có điều gì đó thật mỉa mai khi những người đến quấy rối sự an nghỉ vĩnh hằng của ai đó lại cố gắng không làm xáo trộn sự yên tĩnh của lăng mộ.

"Đi nào."

Harriet dẫn đường và chúng tôi theo sau.

Vì đây là Lăng mộ Hoàng gia nên cấu trúc không được mở rộng một cách tùy tiện mà trở thành mê cung.

Sau khi đi dọc hành lang một lúc, không gian mở ra và chúng tôi có thể bước vào lăng mộ các anh hùng.

Một không gian mở xuất hiện, với một khu vực dài, thẳng tắp và những bậc thang dẫn xuống một lần nữa.

"Lăng mộ bắt đầu từ tầng một ở đây, nghe nói còn có năm tầng ngầm nữa. Nhưng nghe nói thực tế chỉ có đến tầng ngầm thứ tư mới được lắp đầy."

Nghĩa trang dành cho các anh hùng vĩ đại của lịch sử nhân loại.

Nó khá trực quan.

Những chiếc quan tài bằng đá chỉ có nắp, chôn dưới đất và bia mộ tượng trưng cho thành tích của các anh hùng.

Và trên những tấm bia mộ đó là những tấm bia đá có dòng chữ tóm tắt những thành tựu của họ và một tiểu sử tóm tắt.

Và đằng sau những bia mộ đó.

"Ngay cả... những bức tượng..."

Đằng sau mỗi lăng mộ là một bức tượng của anh hùng, dường như được chạm khắc giống họ.

Họ trông trang nghiêm, trang nghiêm và đôi khi năng động, cầm vũ khí.

Các bức tượng khác nhau do chúng được tạo ra ở những thời kỳ khác nhau.

[Hoàng đế Langkruten của Swift Feet, an nghỉ tại đây.]

Tôi không quan tâm đến lịch sử của Đế quốc, nhưng tất nhiên, có lịch sử trong các khóa học tích hợp của Temple. Vì vậy, trong số những lăng mộ này, tôi nhận ra tên của những anh hùng trong lịch sử Đế quốc. Tất nhiên, tôi không biết mọi chi tiết.

"Tất cả những nhân vật quan trọng đều tập trung ở đây."

Nhìn vào lăng mộ, dòng chữ và tên của những anh hùng được chôn cất, Olivia cười toe toét, dường như nhận ra gần như tất cả bọn họ.

Có khoảng 40 ngôi mộ trên một tầng.

Với năm tầng hầm, mặc dù thực sự chỉ có bốn tầng được lấp đầy, nhưng tổng cộng sẽ có hơn 100 ngôi mộ.

Con số này lớn hay nhỏ?

Thật khó để nói.

“Có lẽ... những anh hùng trong Party của Anh hùng hoặc Thảm Hoạ Cổng và những anh hùng chiến tranh tiếp theo sẽ ở tầng ngầm thứ tư. Đó là những gì tôi nghe được.”

"Không có khả năng là tất cả chúng sẽ trỗi dậy. Những bộ hài cốt già hơn có lẽ sẽ không thể làm được."

“Vậy chúng ta cần phải đi xuống lòng đất à?”

"Đúng."

Cho dù những cách sắp xếp chôn cất này có ảnh hưởng đến sự phân hủy của các bộ hài cốt hay không thì những bộ xương cũ ít có ý nghĩa hơn.

Những thi thể vừa mới chết.

Chúng ta có thể hồi sinh bao nhiêu Death Knight từ những ngôi mộ này?

Nếu chúng ta có thể hồi sinh chúng, và chiến binh đã chết càng mạnh thì Death Knight càng trở nên mạnh hơn.

Death Knight có thể mạnh đến mức nào?

Chúng tôi đi xuống cầu thang, tiến sâu hơn vào lòng đất.

Chúng tôi đi qua những bức tượng và bia mộ của các anh hùng, cuối cùng đến được tầng bốn dưới lòng đất.

Khi đến nơi, chúng tôi nhận thấy cấu trúc của các ngôi mộ đã khác so với trước đây.

"Năm người đó thực sự được đối xử khác nhau phải không?" Olivia nhận xét.

"Dường như là vậy." Harriet gật đầu đồng ý.

Cho đến nay, bia mộ và các bức tượng vẫn ở hai bên tường khi chúng tôi đi xuống cầu thang.

Tuy nhiên, khi xuống đến cuối cầu thang, chúng tôi nhìn thấy năm bức tượng và ngôi mộ ngay trước mặt.

Và ở trung tâm của tất cả chúng.

Có một bức tượng của Alsbringer được giơ cao trên bầu trời.

Những khuôn mặt giống nhau nhưng lại khác nhau.

[Đấng Cứu Tinh của nhân loại, Nhân danh Công lý, Tông đồ của Als]

[Độc nhất vô nhị, Chiến binh vĩnh cửu]

[Ragan Artorius]

[Cầu mong ngài ấy tìm được sự bình yên]

Ở trung tâm là bức tượng của Ragan Artorius, với hai bức tượng ở mỗi bên của những chiến binh đồng hành cùng anh.

Pháp sư, Mullerun.

Linh mục, Seijaria.

Ranger, Ragdina Olf.

Ma kiếm sĩ, Sheidin.

Năm người này, những người đã đạt được chiến công vĩ đại nhất trong lịch sử loài người khi tiêu diệt Ma vương, đã được trao vị trí đặc biệt nhất trong Lăng mộ Hoàng gia, Sảnh Anh Hùng.

Trước mặt chúng tôi là mộ của các chiến binh, nhưng hai bên vẫn còn có mộ.

“Nhìn theo năm tháng... có hai ngôi mộ được thêm vào kể từ Thảm Hoạ Cổng.” Harriet xác nhận khi cô quan sát hành lang. Tôi cũng thấy những cái tên nhưng chúng không quen thuộc.

Từ góc nhìn của Đế quốc, những người được chôn cất ở đây chắc chắn phải đạt được những chiến công to lớn trước khi chết.

"Có phải cậu đang gợi ý rằng chúng ta... hồi sinh Ragan Artorius và những chiến binh đồng đội của anh ấy thành Death Knight...?"

Như để hỏi liệu điều này có được phép hay không, Kono Lint nhìn tôi với khuôn mặt tái nhợt. Ragan Artorius là anh trai của Ellen, làm vậy không phải là sai sao?

Cứ như thể anh ấy đang hỏi liệu tôi có làm điều đó không. Nhưng khi cậu nghĩ về điều đó, chẳng phải tôi mới là người phải làm điều đó sao? Dù sao thì tôi cũng là con trai của Ma Vương.

“Tôi hiểu cậu đang nghĩ gì, nhưng hài cốt của Ragan Artorius không có ở đây.”

"Tại sao?"

"Ngay từ đầu đã không có bất kỳ tàn tích nào của cơ thể anh ấy."

Có thể hiểu được rằng anh ta sẽ hỏi một câu hỏi như vậy vì anh ta không biết rằng cơ thể của cả Ma vương và Ragan Artorius đã biến mất không một dấu vết.

Nếu nó đã ở đó thì sao?

Liệu tôi có đồng ý biến hài cốt của Ragan Artorius thành Death Knight hay tôi sẽ phản đối?

Tôi nghĩ Olivia sẽ đồng ý, trong khi Harriet sẽ không đồng ý.

Đối với tôi.

Thành thật mà nói, tôi không chắc chắn.

Cũng như việc chúng tôi quyết định không hồi sinh Loyar và Epinhauser, tôi không nghĩ mình sẽ làm điều tương tự với Ragan Artorius.

Nhưng nếu hài cốt của anh ta còn ở đây, chẳng phải việc chỉ huy Death Knight của Ragan Artorius, kẻ đã giết cha tôi, sẽ là một sự trả thù cực kỳ độc ác và thỏa mãn sao?

Tuy nhiên, tôi không có ý định như vậy.

"Không có thời gian để nói chuyện phiếm đâu. Chúng ta sẽ thực hiện nghi lễ. Tuy nhiên, tôi không thể nói chắc chắn có bao nhiêu người sẽ đứng dậy."

*Swish!

Trong tay phải của Olivia, Ma Kiếm Tiamata được triệu hồi.

Không có thời gian để ngưỡng mộ, cũng không cần phải lo lắng về tàn tích không tồn tại của Ragan Artorius.

Họ phải hồi sinh những anh hùng vĩ đại nhất trong lịch sử loài người.

Mặc dù chúng chỉ là những chiếc vỏ nhưng chắc chắn rằng ngay cả những chiếc vỏ đó cũng sẽ có sức mạnh to lớn.

Đôi mắt của Kono Lint mở to khi anh nhìn vào nguồn năng lượng đen thối nát đang xoáy vào Tiamata.

"Chà... Hãy bắt đầu thôi."

Olivia nở một nụ cười nham hiểm.

Trong nanh vuốt của những kẻ phản diện thế kỷ, sự xúc phạm đến những anh hùng của thế kỷ bắt đầu.

Thời gian đã là đêm.

Tuy nhiên, không có ai bước vào lăng mộ, hơn nữa nó lại nằm sâu dưới lòng đất nên không thể nào nghi lễ của chúng tôi bị phát hiện từ bên ngoài.

Mặc dù ai đó ở bên ngoài có thể phát hiện ra năng lượng này nhưng phần đó đã được Harriet lo liệu. Thấy cô bảo chúng tôi đừng lo lắng, có vẻ như Harriet đã có biện pháp đối phó riêng.

Olivia đang lằm bằm điều gì đó ở trung tâm ngôi mộ tầng bốn, với Ma Kiếm Tiamata đâm xuống đất.

Năng lượng đen tối, nham hiểm chảy ra từ Tiamata, thấm vào từng ngôi mộ.

Rõ ràng là năng lượng độc hại đang được truyền vào.

Harriet, Kono Lint và tôi đang im lặng theo dõi nghi lễ từ mép cầu thang dẫn lên tầng ba.

"Nhưng tôi biết cô ấy là nữ tu của Towan... Chuyện quái gì đã xảy ra vậy? Và thanh Hắc kiếm đó là gì vậy?"

Nghĩ lại thì, Kono Lint đã đi theo chúng tôi mà không biết chi tiết. Anh không biết làm thế nào Olivia Lanze có thể sử dụng sức mạnh tà ác như vậy.

"Đó là Tiamata."

"Tiamata? Tiamata là một Thánh tích phải không? Điều đó... không phải rất lạ à."

"Hãy để tôi giải thích ngắn gọn, Thánh Thần và Ma Thần về cơ bản là một."

"...Cậu đang nói về cái gì thế?"

"Đó là Tiamata."

"Không, không! Giải thích rõ ràng đi! Cậu đang nói cái gì vậy?"

"...Tôi sẽ giải thích."

Có lẽ cảm thấy lời giải thích của tôi quá ngắn gọn, Harriet tóm lấy Kono Lint và giải thích chi tiết mọi chuyện.

Sự hiểu lầm giữa Thánh Thần và Ma Thần. Và hiện tượng Thánh tích bị thay đổi bản chất.

Nghi thức diễn ra rất lâu nên Harriet có đủ thời gian để giải thích mọi chuyện cho Kono Lint.

Tất nhiên, anh vẫn khó có thể hiểu hay chấp nhận lời giải thích một cách bình tĩnh.

"Nó không có ý nghĩa gì cả..."

"Niềm tin của mọi người đã sai lầm từ lâu rồi."

"Nhưng thật kỳ lạ. Nếu không có Ma Thần, thì việc đó... sức mạnh ma quỷ tồn tại cũng chẳng có ý nghĩa gì... Đó có phải là... sức mạnh đó... Thần lực? Đó không phải là một loại Ma thuật đen nào đó sao...?"

"Hãy nghĩ theo cách này, Lint: các vị Thần là những thực thể hoàn toàn khác với những gì chúng ta nghĩ. Ngay từ đầu, các vị Thần thậm chí có thể không phải là những thực thể được gọi là Ngũ Đại Thần. Suy cho cùng, những cái tên đó đều do con người đặt ra."

"Nó... không... có nghĩa..."

Kono Lint không có niềm tin mãnh liệt vào các vị Thần.

Tuy nhiên, không ai phủ nhận những thuộc tính của các vị Thần với tư cách là chúng sinh.

Có Ngũ Đại Thần, và Ma Giáo nổi lên.

Trên thực tế, ngay cả điều đó cũng sai, và tên của Ngũ Đại Thần cũng có thể không chính xác, vì nó chỉ đơn thuần là một danh hiệu được ban cho liên quan đến quyền lực tuyệt đối nào đó. Trên thực tế, tôi biết được rằng nguồn gốc của Ma cà rồng chính là các vị Thần ở Rizaira.

Các vị Thần là những sinh vật không thể biết được, và điều đó cũng áp dụng cho tôi.

Tôi không chắc liệu có thứ gọi là sức mạnh ý chí hay không, và nếu có thì nó biểu hiện như thế nào và khi nào.

Vì vậy, thảo luận về các vị Thần có thể là một nỗ lực vô ích.

Tất cả những gì tồn tại là sức mạnh, và nó chỉ đơn giản là tự thể hiện.

Ugh.

Kono Lint ngơ ngác nhìn Tiamata, thứ đang phát ra bóng tối đáng ngại.

Không cần thiết phải dùng những từ như “không thể” hay “vô nghĩa”.

Vì hiện tượng như vậy đang xảy ra nên điều đó là có thể.

Những gì người ta nhìn thấy là tất cả mọi thứ.

"Điều này không thể được..."

Sức mạnh của các vị Thần là thuần khiết.

Sức mạnh đó biểu hiện dưới dạng khả năng ngược lại.

Olivia đang tập trung tâm trí, chỉ lẩm bẩm điều gì đó mà không cử động.

Trong một thời gian rất dài.

Khoảng hai giờ đã trôi qua kể từ khi Olivia bắt đầu nghi lễ.

"Uh... umm..."

Kono Lint định ngáp nhưng lại ngậm miệng lại vì nghĩ rằng giờ chưa phải lúc.

Chà, ít nhất chúng ta có thể ngáp. Tôi cũng cảm thấy muốn ngáp.

"...Liệu nó luôn mất nhiều thời gian thế này à?"

Anh chàng nghiêng đầu.

"Ừm, nghi lễ thường là như vậy."

Bản thân tôi chưa bao giờ tạo ra Death Knight và tôi cũng chưa bao giờ thấy Olivia tạo ra nó.

Nhưng khi Olivia thanh tẩy Tiamata ô uế thì phải mất cả ngày.

"Hừmm... Nếu lâu như vậy thì có lẽ sẽ hơi khó khăn ở nghĩa trang quốc gia..."

Đó là nhận xét của Harriet.

"...Thực vậy."

Tôi không mong đợi nó sẽ dễ dàng, nhưng nếu mất quá nhiều thời gian, chúng tôi có thể phải xem xét lại kế hoạch của mình một cách quyết liệt.

Ở đây, không ai có thể nhìn thấy chúng tôi. Nhưng ở nghĩa trang quốc gia, ai biết được khi nào và ở đâu có người có thể nhìn thấy việc chúng tôi đang làm.

Ngay cả vào ban đêm, sẽ rất rắc rối nếu chúng tôi bị bắt.
KHÔNG.

Tuy nhiên, từ xa, Olivia lắc đầu, như thể cô ấy đã nghe thấy cuộc trò chuyện của chúng tôi.

Nó thường không mất nhiều thời gian như vậy.

*Cụp!

Olivia cau mày nhỏ Tiamata đang bị mắc kẹt trên sàn bia mộ.

"Bây giờ đã xong chưa?"

Quá trình biến đổi của Death Knight đã kết thúc và giờ nó được gắn vào Ma Kiếm hay nó đã bị phản triệu hồi?

Khi chúng tôi đi xuống cầu thang và hỏi, Olivia lắc đầu.

"Nó thậm chí còn chưa bắt đầu."

"...Cái gì?"

“Không có phản ứng gì cả. Dù em có đổ bao nhiêu thần lực vào thì nó vẫn như cũ.”

Olivia nhìn chăm chăm vào những ngôi mộ im lặng.

“Họ đã làm gì đó à? Cho dù tôi đã thanh lọc nó bằng thần lực thuần túy hay ban phước cho nó...”

Olivia ậm ừ và khoanh tay lại.

"Tôi không chắc..."

“Có phải vì đã chết quá lâu rồi không?”

Trước câu hỏi của Harriet, Olivia lắc đầu.

“...Tôi đã nghe những câu chuyện về Death Knight được Ma Giáo tạo ra từ hài cốt. Ngay cả trong trường hợp mọi thứ đã bị phân hủy, thần lực của tôi cũng đủ để cạo sạch những mảnh còn sót lại và buộc chúng hồi sinh.”

Sức mạnh của Olivia là vô cùng lớn.

Nó đủ mạnh để biến điều không thể thành có thể. Nhưng nó không hoạt động.

Về mặt Harriet cũng trở nên bối rối.

"Họ đã chuẩn bị cho tình huống như vậy chưa? Tôi chưa nghe được gì từ Charlotte cả."

"Chính xác. Ngay cả khi Charlotte không thích chúng ta, cô ấy cũng sẽ không bắt Reinhardt thực hiện một cuộc hành trình vô ích."

Là thành viên của Hoàng tộc, Charlotte chắc chắn sẽ biết đôi điều về nghi thức tang lễ của Hoàng gia.

Nếu họ đã chuẩn bị cho việc này, cô ấy chắc chắn sẽ đề cập đến nó.

"Có thể là nó quá cơ bản để đề cập đến? Điều đó có thể. Hoặc có thể cô ấy đã quá tin tưởng vào khả năng của tôi. Hừmm... Nhưng thành thật mà nói, tôi tự tin rằng mình thậm chí có thể hồi sinh tro cốt của những người bị hỏa táng... Là điều này là do Đế quốc? Tôi tự hỏi liệu có phương pháp đặc biệt nào mà tôi không biết không..."

Cuối cùng, đó là một thất bại.

Chúng tôi không thể hồi sinh những xác chết trong Sảnh Anh Hùng.

"Vì đây là những người đặc biệt nên điều đó có thể xảy ra. Dù sao, đây chưa phải là kết thúc; chúng ta có thể đi nơi khác, phải không?"

Harriet an ủi Olivia đang ủ rũ khác thường.

Harriet đã đúng. Nơi này không phải là lựa chọn duy nhất của chúng tôi. Có vô số ngôi mộ trong nghĩa trang quốc gia.

Thật tiếc là chúng tôi không thể hồi sinh những anh hùng trong lăng mộ, nhưng nấn ná ở đây cũng chẳng ích gì.

“C-Chúng ta sẽ... thử ở nơi khác à?”

Kono Lint có vẻ kinh hoàng khi chúng tôi lại chuẩn bị thêm một trò nghịch ngợm nữa.

"Ừm, lần này cậu không cần phải đi cùng. Chúng tôi đánh giá cao sự giúp đỡ của cậu, nhưng điều đó không cần thiết."

“K-Không...Chà...Tôi nên làm gì đây...”

Lần này Kono Lint sẽ không cần thiết nữa. Mặc dù không ai có thể sánh bằng sự giúp đỡ của anh khi trốn thoát trong trường hợp khẩn cấp, nhưng đó không phải là Cung điện hay đền thờ nên Harriet cũng có thể xử lý được.

Kono Lint dường như đang cân nhắc xem có nên tham gia vào những hành vi sai trái này nữa hay không.

Việc trộm Lăng mộ Hoàng gia không phải là chuyện nghiêm trọng vì chúng tôi đã cố gắng nhưng không thành công. Không cần phải tham gia nếu anh ta không phải làm điều gì xấu phải không?

Đúng lúc tôi định nói rằng sẽ không tệ nếu anh ấy cúi đầu ở đây.

"Dù tôi nghĩ thế nào đi chăng nữa, điều này thật kỳ lạ."

Olivia nói.

“Có gì lạ vậy?”

Trước câu hỏi của tôi, Olivia cắn môi.

"Nó thật kì lạ."

Cô ấy có khó chấp nhận việc chúng tôi thất bại không?

Không ai có thần lực sánh được với Olivia.

Nhưng nếu Đế quốc thực hiện một số biện pháp đặc biệt và chuẩn bị sẵn biện pháp đối phó, chúng tôi có thể làm gì?

"Thật kỳ lạ. Chuyện này."

Đột nhiên, Olivia bước đi đâu đó.

Về phía ngôi mộ.

"Cái gì... cô đang làm gì vậy?"

Mặt Harriet tái nhợt khi cô nhìn Olivia đang đứng trước ngôi mộ.

Olivia cúi xuống trước quan tài bằng đá, dùng hai tay nắm lấy nắp quan tài.

Những đường gân trên trán Olivia nổi lên.

"Lên nào!"

*Grrr!

Nắp quan tài bằng đá khổng lồ mà người bình thường không thể di chuyển được bắt đầu mở ra kèm theo tiếng đá lạo xạo.

Đợi đã, cô ấy đang làm gì vậy?

"Yah! Cha!"

*Grrrr... Thud!

Với tiếng đá lạo xạo, Olivia buộc phải mở quan tài đá đã đóng kín.

"Tôi biết điều đó... tôi có cảm giác."

Một nụ cười lạnh lùng xuất hiện trên môi Olivia khi cô nhìn xuống quan tài bằng đá.

Sau đó, Olivia quay lại đối mặt với chúng tôi.

"Nó trống rỗng."

"...Cái gì?"

"?"

"Hả?"

"Không có gì ở đó cả."

Tò mò về ý của cô ấy, tôi đến gần Olivia và không khỏi choáng váng.

Bên trong quan tài đá hoàn toàn trống rỗng.

Không có gì ở đó cả.

Kono Lint và Harriet đều tiến lại gần với vẻ mặt trống rỗng, mặt họ tái xanh khi nhìn thấy căn phòng trống rỗng.

Liệu đây có phải là trường hợp giống như Ragan Artorius?

[*Ludena Yen*]

[Anh hùng vĩ đại một mình chống lại bóng tối của Darkland, bảo vệ hàng chục ngàn người, yên nghỉ nơi đây.]

Tôi không biết đây là ai.

Nhưng nếu nói rằng họ nghỉ ngơi ở đây thì chắc chắn sẽ có một số hài cốt.

Mặc dù bộ ba chúng tôi đang sửng sốt, Olivia bắt đầu mở các nắp buồng khác.

*Grrrr!

*Thud!

"Cũng trống rỗng."

*Thud!

"Và cái này nữa."

*Thud!

"Hừmm."

*Thud!

Chẳng bao lâu, Olivia đã mở thêm năm quan tài đá khác, vẻ mặt cô ngày càng dữ tợn.

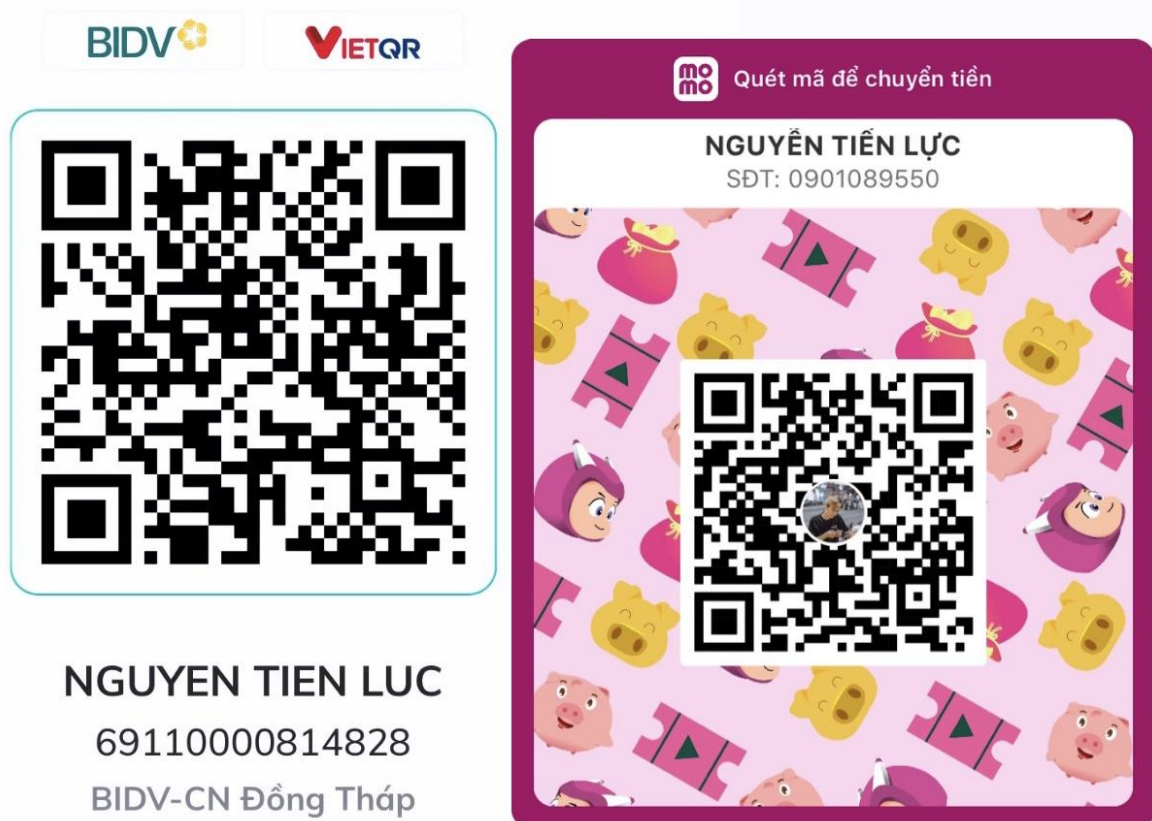
"Tất cả đều trống rỗng."

Không phải là Olivia đã thất bại.

Ngay từ đầu, không có một bộ hài cốt nào được tìm thấy.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading